

XII. Milosrdenství a Boží zalíbení

„*Toto je můj milovaný syn, v něm mám zalíbení, toho poslouvejte*“. Tato slova čteme v evangeliích a vztahují se k Božímu Synu Ježíši Kristu a jsou řečena Nebeským Otcem při křtu v řece Jordánu a na hoře Tábor. Bůh Otec má zalíbení ve svém Synu Ježíši? Protože Ježíš stále koná to, co se Otcí líbí (srov. Jan 8, 30). Co v našem případě znamená „líbit se Bohu“? Jak se Bohu mohu líbit? Tak, že konám jeho vůli, že jako Ježíš „sám ze sebe nic nekonám“ (srov. Jan 8, 29). Co znamená „sám ze sebe nic nekonat“? Snadno může dojít ke špatné interpretaci, protože by se mohlo zdát, že všechno, co chci konat je v protikladu s tím, co chce Bůh. Tak to ale není! Bůh určitě chce, aby například vyrostl ze semínka strom. Dokonce udělal tu úžasnou věc, že do malého zrníčka dal celou informaci a celou moc, schopnost, aby vyrostlo něco velikého, a aby to vyrostlo podle Božího plánu. Přesto, že Bůh udělal tak veliký div a strom roste podle Božího „naprogramování“, potřebuje ke své plodnosti, aby ho zahradník ořezával. Obraz stromu je obraz naší přirozenosti, která je od Boha stvořena jako dobrá. Avšak v důsledku prvotní viny jsou v nás tendence růst „planě“. Líbit se Bohu znamená spolupracovat s Boží milostí na kultivaci naší přirozenosti. Ježíš použil obraz Boha jako vinaře, který ořezává a čistí, aby kmen vinné révy mohl přinášet hojné ovoce (srov. Jan 15,1-8). Co znamená „spolupracovat s Boží milostí“ – od abstraktního přejděme k praktickému. Každý dnes dobře zná mobilní telefon. Tento pravidelně a často komunikuje s vysílačem. Uživateli se bude líbit logicky takový mobil, který bude stále na příjmu a nestane se, že mu třeba přijde SMS až po týdnu od odeslání. Také se bude uživateli líbit mobil, který nejen bude přijímat z vysílače informace, ale který bude také schopen odesílat uživatelův hlas, jeho zprávy. Přidržíme-li se tohoto obrazu, člověk se líbí Bohu, když dokáže být často ve spojení s Bohem. Je jasné, že pokud by byl sebelepší a sebechytřejší mobil, ale neměl SIM kartu, spojení nebude fungovat. Naše „SIM karta“ je naše srdce, které je originální, nezastupitelné a do kterého Bůh „Vysílač“ je zamilovaný. Bůh neustále vysílá signály Boží milosti a čeká odezvu. Jako se staráš o svůj mobil – aby byla nabitá baterie – podobně Bůh očekává, že se budeš starat o své nitro. Je třeba ho chránit před zlem, pravidelně čistit od zla a dobíjet dobrem. „Chránit“ znamená obezřetně se vyhýbat hrozícímu morálnímu zlu, „čistit“ znamená poctivě přistupovat ke svátosti smíření (vymazat SMS našich hříchů) a „dobíjet“ znamená plnit se věcmi Božími modlitbou a konat dobro bližním (skutky milosrdenství). Jenom tak se člověk může líbit Bohu, když zůstane na příjmu s „Vysílačem“ (s Bohem), aby se pak spojil s druhým uživatelem. A to je podstata

skutků bratrské lásky. Od Boha čerpáme a bližním dáváme. Vrátime-li se k obrazu mobilu, víme, že pokud uživatel hodně telefonuje, operátor mu nabídne lepší nový přístroj, mnohdy zdarma. Tím, že náš vnitřní život funguje (spojení s Vysílačem i uživateli), Bůh nám rozšiřuje srdce a činí je novým. Od „hloupých“ mobilů přecházíme k „chytrým“; od tupého kamenného srdce přecházíme k srdci vnímavému, citlivému. Čím více „komunikujeme“ s Bohem, tím více se naše srdce zušlechťuje. Je to Boží hlas, v němž je Boží Duch a Boží život, který nás proměňuje. A dokonce o tom ani nemusíme vědět – jako semínko, které roste ve dne v noci nepozorovaně. Nedávno položila jedna žena papeži Františkovi otázku, jak se může v tomto roce Milosrdenství přiblížit Bohu. Byla to žena v domácnosti, která se starala o nemocné členy rodiny. Papež její otázku okomentoval, že Bůh nežádá nic mimořádného, než to, co dělá, protože to, co už pro Pána dělá, je mnoho a Bohu se to líbí. My také často hledáme, co bychom ještě víc udělali, zvláště v tomto roce milosrdenství, ale tím „víc“, to je náš bližní – ten, který je nám nejbliž, ten, který nám možná zevšedněl a je to on, kdo je možná „hladový, žízňivý, uvězněný, nemocný...“. Abychom se líbili Bohu, nemusíme chodit daleko a hledat něco mimořádného. Ten, kdo dosáhl osobní svatosti, je plně člověkem a je plně normální. Lidskost je tím, co ztělesňuje pravdivost naší víry. Kdo je skutečně svatý, stále více důvěřuje Bohu a jeho prozřetelnosti, je schopen stále více ochotně dávat s vědomím toho, že čím více dáváme druhým, tím více dostáváme od Boha. Papež František řekl: *„Je skutečně zbytečné otevřít všechny Svaté brány ve všech bazilikách světa, pokud brána našeho srdce zůstane uzavřena lásce, pokud naše dlaně budou sevřené a nebudou dávat, pokud naše domy nebudou připraveny pohostit a naše kostely budou zamčené.“* (Promluva 21.12.2015). Milosrdenství je souhrnem radostné zprávy a je volbou těch, kdo chtějí skutečně následovat Pána, který po nás žádá *„buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“* (Lk 6, 36). „Konat to, co se Bohu líbí nejvíce“ dal papež František jako směr a úkol pro křesťany na začátku Svatého roku milosrdenství. Tak do toho!

Katecheze o Božím milosrdenství jsou k nalezení na: <http://spolotcepia.signaly.cz/katecheze.php>